

vist sig villige til at deltage i dem i et stort og højt Procenttal. Vi kunne ikke længere i vort lille Land holde Kvinderne udenfor dette at have deres Lod at lægge i Vægtskaaalen, naar der skal vælges Rigsdagsmænd. Og saa er der en anden Ting, som er forbunden med dette, og som ogsaa maa blive en Følge af en Grundlovsændring, en Ting, der vilde være en stor Behagelighed til alle Sider, og som jeg er vis paa er et Forlangende ude fra den hele, samlede Befolkning, nemlig at Afstemningerne komme til at foregaa hjemme i Kommunerne. Det vil blive en absolut nødvendig Ting — saadan ser jeg paa det — naar Kvinderne komme med. Vi kunne ikke forlange, at baade Mændene og Kvinderne skulle kunne rejse den ofte lange Vej til et Valgsted. De maa have lettere Adgang til at stemme, og den letteste Adgang er at kunne afgive sin Stemme hjemme i Kommunerne.

Saa kommer jeg til de smaa beskedne Ønsker, jeg vilde fremføre, særlig for den Valgkreds, jeg repræsenterer, og den første Ting er jeg saa heldig at vide kommer til Udførelse; det er nemlig Anlægget af Længdebanen fra Silkeborg til Bramminge. Men jeg vilde gerne henstille til den højtærede Trafikminister, om det ikke var muligt noget mere at fremskynde Anlægget af denne Bane, som kommer til at gaa ned igennem en stor Del af de vestjydske Egne, der længe have været Stifbørn, idet de have maattet se paa, at andre fik Baner, hvortil de have maattet yde Tilskud. Naar man saa den Orden, hvori Baneanlægene bleve vedtagne, kunde man nærmest slutte sig til, at det maaske vilde blive den Orden, hvori de skulde gennemføres. Men da vil man i disse vestjydske Egne komme til at vente grumme længe, og jeg synes derfor godt, der kunde tages fat, saa Gennemførelsen kunde skride hurtigere frem. Det vil jeg henstille til den højtærede Trafikminister at tage under Overvejelse. Der er blevet nævnt, hvor nødvendigt det var at faa bedre Forhold her paa Sydsjælland. Jeg synes dog, man maa sige, at der have de dog noget, om ikke just det, de ønske; men derovre have de ingenting; de have langt til By og have maattet give Tilskud til alt det andet. Lad dem ogsaa snart faa noget derovre. Det er ikke for meget.

Der er ogsaa vedrørende min Valgkreds, en anden Ting, som den højtærede Kultusminister allerede er bekendt med, hvorfor jeg ikke behøver at sige saa grumme meget derom. Jeg skal dog overfor dette høje Ting blot udtale, at der

blev i Forsommeren indsendt et Andragende fra Menighedsraadet i Tørring om Opretelse af et Præsteembede der. Andragendet var ledsaget af et godt Tilbud fra Sognets egne Beboere om et aarligt Tilskud. De have i de sidste Aar, som nu ligge bag, støttet den nuværende Sognepræst ved at holde en Kapellani i Tørring. Sognepræsten bor i det andet Sogn, hvortil Tørring er Anneks, nemlig Aale. Der skyder sig ind mellem de to Sogne et tredje Sogn, Linderup, hvor igennem Sognepræsten skal for at komme til Aale.

Det er et meget uheldigt Forhold, især da Tørring er Horsens—Tørring-Banens Endepunkt, hvor der i de sidste 10—12 Aar er vokset en stor Stationsby op med mange Hundrede Mennesker, som have forøget den Befolkning, der var i Forvejen. Det har været en Skuffelse for mig at se, at der ikke paa det nu forelagte Finanslovforslag er blevet optaget et Tilskud fra Statskassen til Opretelse af et Præsteembede der, for skal Delingen foregaa, kan det godt være, at der vil blive for lidt af Indtægter til to Embeder, og da Sogneboerne have stillet sig saa overordentlig velvilligt og selv ydet Bidrag, synes jeg ikke, det burde skydes til Side, men tages op. Jeg har da ogsaa det Haab, at det endnu kan lykkes. Ganske vist gav den højtærede Finansminister ikke særlig stort Haab om, at det, i det mindste foreløbig, vilde lykkes, men det kan maaske gennemføres alligevel.

Dernæst er der en Ting, som jeg ikke helt kan blive fri for at røre ved, det er Landpostbudenes Stilling i Forhold til Bypostbudenes. At Landpostbudene se lidt langt efter Bypostbudene, synes jeg ikke, vi kunne fortænke dem i, naar vi se hen til, at disse sidste ere pensionsberettigede, medens Landpostbudene ikke ere det (Afbrydelse). Der paastaas, at de ere det, men ude hos os i det mindste ere de det ikke, det vil sige ikke fra Statens Side. De ere det maaske paa en vis Maade ud af deres egen Løn og egne Lommer, men det behøve de ikke at takke Staten for. Naar vi se paa Landpostbudenes Stilling i det hele, hvordan de maa slide sig op i Postvæsenets, Statens Tjeneste, maa vi indrømme, at de, naar de komme til Aars, burde kunne faa en rimelig Pension til at leve af med deres Familie.

Der er en Ting, jeg kunde have Lyst til at spørge den højtærede Kultusminister om, og det er dette: Hvornaar agter den høje Regering at optage til Behandling her i Tinget Spørgsmaalet om Opfyldelsen